

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Egyetemes gyógyszer.

Pécs, 1898. június 25.

Magyarország alkotmányos és szabadelvű kormányának mindig szálfka volt a szemében a helyi hatóságok önkormányzati joga s a népnek a közügyekre való befolyását következetesen csak a képviselőválasztásokra iparkodott szorítani; persze ebben a tekintetben is már a képtelenségig menő minimumra redukálták a jogosultak számát, mikor 800.000 választónak adták meg a jogot, hogy tizenhét milliónyilakosság nevében választanak képviselőket, de annak a 800.000 választónak sem engedtek szabad választást, hanem az erőszak és csábítás minden eszközével oda terelték a dolgot, hogy a választóknak sincsen már egyéb joguk, mint rámondani az áment a kormány akaratára s szavazni a nyakukra küldött jelöltekre.

Ennek a kormányi abszolútizmusnak az érdekében a közigazgatás minden baját, minden visszaélését a törvényhatósági önkormányzat rovására irták s e bajok orvoslására nem találtak más orvosságot, mint ennek az önkormányzati jognak teljes kiirtását. Tisza Kálmánról ugyan azt híresztelték, hogy a törvényhatósági önkormányzatnak mindig lelkes híve volt, de a tények ellenkezőt bizonyítanak, mert az önkormányzati jognak veszedelmesebb megnyomortója még nem szerepelt történelmünkben, mint épen Tisza Kálmán, a ki a törvényhatóságok rendezésének ürügye alatt megfosztotta ezeket minden lényeges jogosítványuktól s a központi kormányhatalomnak olyan féktelen gyámkodása alá helyezte, a mely mellett az önkormányzat valóságos torzképpé süllyedt.

Mikor aztán az ilykép megnyomortított önkormányzat eredményesen funkcionálni nem tudott, akkor kiadták a jelszót az egész közigazgatás államosítására s az önkormányzat lelkes híve, Tisza Kálmán, egy követ fujva az államosítókkal, nemcsak megmaradt azok táborában, de befolyása révén ott még mindig döntő szerepet játszik s ámbár természetének megfe-

lőden vissza is vonult a szinpadról, de azért a kuliszák mögöl még mindig rángatja a szereplőket.

A közigazgatást annyira engedték elposványosodni, hogy a nemzet félrevezetett közvéleménye mindinkább kezdett megbarátkozni az államosítás gondolatával, mert ezt állították folyton egyedüli orvos-szer gyanánt a személelé s e hazug szemfényvesztés mellett nem vette észre, hogy a kormány az életben levő törvény mellett államosítás nélkül is elegendő eszközzel rendelkezik a közigazgatás javítására, visszaéléseinek megtorlására és megszüntetésére. Ha tehát ezeket az eszközöket a törvény által rendelt célra igénybe nem veszi, ezt vagy szándékosan teszi, hogy a közigazgatás rosszassága az államosítás talaját minél hatékonyabban előkészítse, vagy maga a kormány tehetetlennek bizonyul a bajok megszüntetésére s ez esetben az egyedül üdvözítőnek hirdett államosítás sem fog lendíteni a közigazgatás eddigi bajain egy fikarcnyit sem.

S hogy ez utóbbiban rejlik a tiszta igazság, azt fényesen igazolják az igazgatásnak mindazon ágai, a melyeket az állam már a maga kezébe vett. Ott is megvan ugyanazok a bajok, amelyeket a törvényhatósági közigazgatással szemben panaszol az államosítók tábora. Itt van például a fővárosi államrendőrség, a melyről ugyan senki sem fogja állithatni, hogy teljesen rendben van a szénája s a melynél bizony sok vidéki város autonom rendőrsége különben működne, ha aránylag ugy dotálnák, mint a fővárosi rendőrséget. Mert bizony a fővárosi rendőrségnél is csak ugy fordulnak elő sikkasztások, megvesztegetések, visszaélések, mint a legutolsó törvényhatósági rendőrségnél, s a kormánynak mindezek megtorlására épen ugy vannak a törvényhatósági közegekkel szemben hathatós eszközei, mint az államrendőrséggel szemben.

De talán nagyobb rendet tart az államrendőrség, hatályosabb őre a személy- és vagyonbiztonságnak, mint a törvényhatóságok rendőrségei? Erre a kérdésre csattanós választ adnak a fővárosnak e heti

eseményei. Vasárnap éjjel az Izabella-utcában, a főváros egyik legnépesebb városrészében utonállók megrabolták Magyar János színészt, kedden éjjel az ujjvártéren két rabló hurkot vetett Mester Károly miniszteri hivatalnok nyakába s oldalba szúrva őt, néhány munkás közeledtére elmenekültek; tegnap délelőtt pedig, tehát fényes nappal, a külső Váci-köruton Höger pénzbeszédőt támadták meg s letépték óralancát; hogy pénzesztáskáját is el nem rabolták, azt csak a járókelők közbejött segítségének köszönheti; a délután folyamán pedig a Kis-Zuglóban gyilkoltak meg és fosztottak ki egy asszonyt ismeretlen gonosztevők.

Nem mondjuk, hogy a közbiztonság eme siralmas állapotának tisztán a fővárosi államrendőrség lenne az oka, csak azt akarjuk konstatálni, hogy maga az a körülmény, hogy a közrendre állami közegek ügyelnek fel, épen semmi befolyással a közbiztonság állapotára nincsen s azért nem egyéb szemfényvesztésnél minden bajt az önkormányzat rovására írni.

Itt van a pénzügyi igazgatás is, a mely szintén államosítva van s működése mégsem kifogástalan, mert az állampolgároknak folytonos harcban kell vele állaniok jogaik védelmére; mennyi zaklatásnak, jogtalan követelésnek vannak kitéve az állam pénzügyi közegei részéről, hát a törvényhatósági tisztviselők részéről tapasztalt visszaéléseknek akkor mért csupán csak az az oka, hogy ezek törvényhatósági és nem állami közegek?

Mindezek után csak a legnagyobb foku elfogultság remélheti a közigazgatás hibáinak orvoslását az államosítástól. Ezt a törekvést csak a kormány hatalmi tultengése érdekében hozták forgalomba, nem a közigazgatás javítására, hanem hogy a kormánynak újabb korteszeszközöket szolgáltatásnak a kezébe. Hisz a mióta az államosítás Damokles kardjaként lóg a törvényhatósági tisztviselők feje fölött, ezek máris legbuzgóbb kortesei a kormánynak, egyrészt hogy szemet hunyjon hivatalos visszaéléseikre, másrészt pedig hogy az államosítás esetére érdemeket gyűjtsenek a kinevezésre.

Üzlet-megnyitás.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy helyben Király-utca 15. szám alatt (Hattyu-épület)

rövidáru, uri- és női-divat

üzletet nyitottam.

Üzletemben állandóan nagy raktárt tartok mindennemű csipke, szalag, kötő-pamut, czérna és rövidárukban, valamint mindenféle nőiszabó kellékekben. Azonkívül nagy választék valódi angol kalapok, uri és női divatcikkek, fehér és színes ingek, gallérok, kzelők, nyakkendők, keztyük stbben.

Tisztelt vevőimet a legjutányosabb és legelőzékenyebb kiszolgálásról előre is biztosítva, vagyok kitűnő tisztelettel

STRAUSZER GYULA

PÉCSETT,

király-utca 15. (Hattyu-épület.)

Milyen lesz majd az állapot ebben a tekintetben az államosítás bekövetkezése után, mikor a közigazgatási hivatalnok egész existenciája, előléptetése vagy áthelyezése tisztán a kormány jóakarától vagy boszujától fog függni.

Látjuk már a fővárosi rendőrség példájából is, hogy az államosítás mily alárendelt szempontnak tekinti a kormány hatalmi érdekét nem érintő általános közérdeket, mikor politikai szolgálattételek érdekében veszi igénybe közgei tevékenységét s ezzel elvonja figyelmüket tulajdonképeni feladatuktól, a személy- és vagyonbiztonság feletti őrködéstől.

A zsiros állás.

Pécs, 1898. június 25.

Egyik vidéki városkában történt, hogy megüresedett a közjegyzői állás, a mely tudvalevőleg busás jövedelmet szokott hozni szerencsés birtokosának.

Persze manapság már, mikor annyival több az ember, mint a foka, sokan aspirálnak egy ilyen közjegyzőségre és a jelen esetben is szép számmal voltak olyanok, a kik megmozgattak minden követ, hogy azt saját számukra megszerezzék.

Különösen egy volt a pályázók között, a ki míg bokros érdemeinek teljes tudatában már szinte benne érezte magát a jó hivatalban, másrésztől a többi pályázó előtt a legfélelmesebb vetélytársnak látszott, mert hiába, nagy befolyása van egy városkában olyan embernek, a ki csaknem mindenható feje egy olyan pártnak, a mely képviselőket küld az országba és pedig a legmagasabb kormány legteljesebb megelégedésére iparkodik befolyását és ebbeli ténykedését érvényesíteni, ha nem is mindig a kívánt sikerrel.

Kíváncsian és reménykedve, de félve is várta tehát a többi pályázó a legmagasabb intézkedést, a mely megszüntet minden vetélkedést, de a már említett érdemdús férfiú jónak látta érdemeit teleleveníteni azok előtt a befolyásos ismerősei előtt, a kikkel az alkotmányos jogok gyakorlása alkalmával vívott harcokban egy zászló alatt küzdött.

Mozgásba hozta a rendelkezésére álló eszközöket, egy-két barátságos szó itt, néhány

gondosan megfogalmazott levél amoda, egy-két nagyuri rövidséggel megírott vizitkártya gyorsan repültek szét és minden egyes ténykedés után megelégedettebb lett a derék ur, szívében mind erősebbé vált a remény, hogy bokros érdemeinek megkoronázásaképen egy hűs közjegyzői irodában pihenhet meg, melynek busás jövedelme csak épen ügyes rendelkezések fejében fog zsebébe folyni, már pedig hogyne tudna egy irodában rendelkezni az, a ki egész választótábor és néhány tucat kortes között is meg tudta őrizni hidegvérét és minden egyesnek ki tudta osztani a leg-helyesebb rendelkezéseket.

Biztos reményében csak megerősítette az a sürgöny, melyet Budapestről kapott egyik nagy befolyásu barátjától s a mely szűk szavakban egy annál nagyobb jelentőségű hirt tartalmazott, azt, hogy gyorsan utazzék fel audienciára a miniszterhez.

A sürgönykihordók mihamarabb tőkepenzessé válnának, ha csupa ilyen örvendés tartalmu táviratokat kézbesítenének, mert hogyne adna bő borralalót az, a kinek egy életen át bő jövedelme lesz s azt bizonyossá teszi a távirat, mely most már kezében van.

Audienciára a kegyelmes urhoz! Képzeltető-e annál boldogabb lelkiállapot valakire nézve, a ki szívvel-lélekkel, szóval és szavazattal a kegyelmes urak bársonyszékeit iparkodik minél számosabb és törhetlen hűségű környezőkkel szilárdabbá tenni.

Ez már csakugyan a legszebb pillanat lesz, a melyet csak egy igazi pártvezér valaha lelkében kiszinezett. Ott fog állni egy eleven miniszter előtt, a ki szemeláttára fogja aláírni a kinevezési okmányt, talán néhány szóban megemlíti érdemeit is, vagy talán nem is szól ezekről, csak ránéz jelentős tekintettel, a mely épen úgy eltölti majd az ő lelkét boldogsággal, mint a választás alkalmával boldoggá tette a Rikkancs kortest az, hogy ő veregette meg a vállát és kezébe nyomott még egy csomó ropogós bankót is — a miért egyszerre husz szavazót csábított el az ellenpárttól.

Óh igen! Még most is emlékében van az a hálás pillantás, mely a Rikkancs szeméből felé repült és most lázas utikészületei dacára is meg-megállott a tükör előtt és konstata, hogy ő is tud olyan sokatmondó, köszönő kifejezést adni arcának.

A legfinomabb, legszebben vasalt inget, a legujabb, deputatiók alkalmára készített frakköltönyét pakolta be személyesen az utáskába, személyesen, hogy gyürődés ne legyen

Boldogan, viruló, üde ifjúságban
Mentél a halálba, én kedvesem, átal!
S itt hagyta magamat gyászos özvegységre,
Hogy urad az aggkor csak egyedül érje.

S belőlem ha majdan öreg ember léssen:
Akkor is te leszel én kis feleségem;
S ha már reszketni fog erőten ajakam:
Te viruló maradsz s örökre fiatal!

Honthy István.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Az országgyűlés szétment a nyári vakációra; a torony alatti kis parlament és még kisebb kormány azonban csak most néznek az igazi munka elé: ez jellemzi a hetet, mely meghozta számunkra a hivatalos nyarat, meg egy csomó kacsát a vízi háborúról, a mit Amerika és Spanyolország már jó két hónap óta folytat egymással Kuba körül.

Az országgyűlés szétment vakációra, mert nincs semmi dolga. Nincs pedig azért, mert olyan, mint az abrakos ló; megeszi nagy sietve, a mi előtte van s aztán türelmesen várja, hogy mikor ad újabb abrakot elébe a gazdája. Ha az azután abrak helyett a mezőre csapja ki, hogy ott legeljen: azt se bánja. Az ellen se lázad fel, hiszen azért teremtdött lónak.

rajta, midőn a legkegyelmesebb szemek elé fog bevonulni.

A mint a gyorsvonat szédítő sebességgel rohant vele a főváros felé, nem az uti zaj volt az, a mi miatt nem jött álom szeméire, de a boldogság, mely eltöltötte egész valóját.

Mosolyogva gondolkodott: Lám, lám; más érdemrendet, kir. tanácsosságot kap hazafiúi érdemeiért; én nem kértem soha semmit, de most csak néhány szavamba került és ime már itt van a — közjegyzőség, a mi minden-estre jelentősebb egy tevékeny ember részére, mint holmi üres cím, értéktelen csecse-becse.

Fenn a főváros zajában is csak a saját gondolatai uralták. A hangos, váltakozó tömeg sürgés-forgása csak harmonikus környezet volt az ő gondolatoktól forró, magasra emelt fejének.

Igen, a fejről jutott eszébe, midőn már teljesen diszbe öltözve a kocsiba szállott, hogy a miniszterhez hajtasson, hogy még egy utolsó frizura-igazítás sem lenne felesleges. Egy borbélyülethez hajtattott tehát, a hol megfelelő tisztelettel fogadták a kocsin érkező vendéget, a ki szórakozottan forgatott egy ujságot, a mig az ügyes kezű borbély gyönyörűen rendezte el fürteit s adott tiszteletteljes erélyt kifejező csavarulatot bajszának.

Az ujságban lesz pár nap múlva az ő neve is; a helyi lap a hírek elsője gyanánt fogja közölni, hogy fentjárt a miniszternél; a hivatalos lap és minden más lap is hozni fogja a kinevezések rovatában az övét is; milyen öröm is lesz az! Ahány ujságot csak a kezébe vesz, mindegyikben a saját nevét olvashatja.

És amint erre gondolt, ellenállhatlan vágy lepte meg, hogy megnézzé azt a helyet az ujságban, mely a kinevezések számára van fenntartva, de alig olvas pár sort, arcán a rémület kifejezése tükröződik vissza, nem veszi észre, hogy a borbély már befejezte munkáját s háromszor is mondotta már legalázatosabb hangján: Alázatos szolgálja? . . . csak nyúl ösztönszerűen a kalapja után és az ujságot zsebébe gyűrve, fizet busásan, hogy abból az ujság ára is kikerüljön és a kocsiba vetve magát hajat — nem a miniszterhez, hanem a befolyásos pártfogóhoz és barátához, kinek neve a sürgöny alá van írva.

A mint belép hozzá, az bámulva nézi kikelt arcát, még nagyobb csodálkozással az elébe tartott ujságlapot, melynek néhány sorát ujjával megjelölve tartja a gőzerővel fújó vendég szeméi elé: »Olvasd . . . de hát olvasd csak kériek!»

Na igen — olvas az illető — a minisz-

A mi parlamentünk különben rendesen akkor nyugszik, mikor a föld népe a legnagyobb munkában van, mikor elérkezik az aratás és véle az izzasztó munka. Nos hát az idén is hű maradt ebbeli tradíciójához a tisztelt Ház és sietett szét minden tagja az ország legszélsőbb részére is, hogy otthon legyen, mikor folyik az aratás. S mondja még valaki, hogy nem vagyunk demokráta ország; mikor a nép munkája iránt olyannyira érdeklődnek képviselőink, hogy ilyenkor minden országos dolgot elhagynak és csakis a nép munkája iránt érdeklődnek.

Van olyan is köztük, a ki nem megy az arató nép közé s az »óh nép« iránt sem érdeklődik, hanem azok érdeklődnek ő iránta. És meghívják tüntető körmenetekre, meg népgyűlésekre, hogy így elűzzék valahogy a nyári vakációja unalmait. Ilyen tüntető körmenetre és népgyűlésre készülnek most a pécsi szocialisták is, a kik, úgy látszik, feltették magukban, hogy a vasárnapjait megrontják a rendőrségnek. A mult vasárnap a pártlapjuknak a lefoglalásával bajlódott a rendőrség, most pedig majd ő velük magukkal fog bajlódni.

A rendőrökre különben máshol is rájuk jár a rud. Budapesten gyilkos merényletet követtek el egy detektív ellen; egy másik budapesti rendőrt pedig napok óta hiába keresnek. Eltűnt és attól félnek, hogy megháborodott elmével kart tesz magában.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Mily szép öreg pár.

Mily szép öreg pár léssen mibelőlünk:
E felett, édes! hányszor elévődtünk;
Ha egy öreg embert s öreg asszonyt láttunk,
Mikor egymás mellett szerelmesen jártunk!

Te rám mosolyogtál s én visszanevettem;
Puha bársony kezéd itt pihent kezemben,
Karod a karomba kapaszkodott bizva
S arcodra kiült a boldogságnak pirja.

És elmondogattuk: mily szép öreg asszony
Lesz majd te belőled, s a ki támogasson,
Itt leszek melletted én, édes, a férjed,
A kit megvénnitnek szinte majd az évek.

S bárha megöregszünk, szívünk ifju marad:
Én a régi hévvel csokolom ajakad,
S te a régi fényvel tekintesz szemembe;
Sohsem öregszik meg lelkünk hő szerelme! . . .

Egyszer aztán, édes, a kórágynak estél;
Ölelő karom közt csak elszenderedtél.
Nem félve, nem sejtve, hogy im meg fogsz halni
S kis uradat, engem, árvaságra hagyni!

ter kinevezte N. N-et X-i közjegyzővé. Hát mi van ebben?

Mi? Hát N. N. vagyok én? Hiszen az én nevem más!

Azt tudom, hanem azért nem értem mit akarsz.

Hát a sürgöny? A sürgöny! . . . ez, ez . . . és azzal felmutatja a táviratot is, a melyet a másik kíváncsian forgat a kezében.

Ez sürgöny, az bizonyos — feleli — hanem hogy nem én küldöttem, az még bizonyosabb.

A kiábrándult vendég csak egy nagyot sóhajtott, köszönt és ment — vissza a szállodába. A kocsit el sem bocsátotta, csak átöltözött, a finom inget, gondosan vasalt frakkot idegesen gyűrte be az utitáskába és egyenesen az állomásra hajtatott, a honnan a legközelebbi vonattal hazaindult. Csaknem az egész uton egyedül volt, csupán két állomásnyi uton volt társa egy képviselő ismerőse, a ki a legutóbbi választásról kérdezősködött, mire busan felelt:

Hja! az már nagyon régen volt és úgy látszik, hogy a következő még — nem egyhamar lesz.

Különben az uton nem történt vonat-kisiklás, sem összeütközés és történetünk hőse teljes épségben ért lakóhelyére, a melyről az igazság kedvéért meg kell mondanunk, hogy képviselője nem ül a kormánypárton.

(Tsi.)

H i r e k.

Pécs, 1898. június 25.

Egy agg életharcos.

A »Nádor«-ban találkoztam vele az éjjel: hosszú, szikár, őszhaju, vörös arcu ember. Tulzott udvariassággal köszönt, aztán elmondta kívánságát:

— Bocsásson meg egy öreg életharcosnak, ha csekély személye iránt az ön becses érdeklődését fölkelteni iparkodik. Nem méltatlanra pazarolja részvétét. Mondhatom, hogy hősiiesen, sőt kétségbeesetten harcoltam azokért az eszményekért, a melyek minden nemes léleknek közkincsét képezik. Sajnos, a sötétség hatalma győzött. Minden továbbról uraságod értesülni méltóztatik ebből a füzetből, a melyet husz krajcárnyi igen méltányos áron engedhetek át önnek személyes tulajdonul.

A spanyolok és az amerikaiak már ugyancsak kevés kárt tesznek egymásban. Folyik a háború szép csendesen; az amerikaiak partra is szállnak, meg is verik a spanyolokat, de kitűnik, hogy szelmalomharcot vívnak, mert a kábel és nem kábel-táviratok ma megcáfolják azt, a mit tegnap hírül hoztak; s a hét végén leszölik azt, a mit a hét elején feldic-értek.

Ilyen cáfolatban különben más is részesült e héten. A cseh Palacky-ünnep pánszlávbarát szónoka, Komarov tábornok, részesült ebben a cáfolatban, a kit hivatalosan megcáfoltak, csak azért, hogy a csehektől megijedt bécsi kormányának megjöjjön egy kissé a bátorsága. Fenyegetőztek is a bécsiek, hogy visszavonják a nyelvrendeleteket és minden barátságos összeköttetést megszakítanak a csehekekkel, de hát ez csak pusztá fenyegetőzés maradt.

Nem hozta meg ez a hét a teljesülését, valamint nem hozta meg a nyarat sem, pedig már a hét elején hivatalosan publikálták a beálltát. Pedig bizony nem állt be a nyár; sőt olyan időnk volt, a mi inkább az őszre emlékeztetett, sem mint a nyarra.

Hanem azért volt már rózsauünnepélyünk is, a mit a pécsi dalárdisták rendeztek nagy sikerrel és megkezdődött a műkedvelői előadások szezonja is. A hetet egy ilyen műkedvelői előadás vezette be a Katholikus Legényegyletben s befejezi egy másik holnap a színházban.

Megjegyzem, hogy ennek a — mondhatom — nem mindennapi irodalmi terméknek magasabb díjazása iránt semmi előítélettel sem viseltetem.

Mindezt a kopott eleganciával öltözött férfitu bizonyos gyakorlottsággal adta elő, aztán egy viaszkosvászonból kivett egy kis füzetet, melyből minden továbbról értesülhetünk. Elég mozgalmas volt az élete. Színészkedett az egész országban, bejárta Tolnát — Baranyát, később kiment Franciaországba, beállott az idegenek légiójába, Algirba került, megszökött, Amerikába ment, ott a legkülönbözőbb foglalkozásokra adta magát, aztán visszajött s most mint vándor könyvtáros keresi kenyerét. Érdekelte ez az ember, meginvitáltam egy pohár sörre.

— Ha szabad választanom, felelte az agg életharcos, akkor talán előnyben részesítenék egy pohárka rumot. Mi, a kik az étellel harcolunk, izgalomokban és izgalmasan élünk, mi a költővel tartunk: . . . Tessék elhinni: Erős italt óhajtok inni!

Megkapta a rumját, erre bizalmassá vált. Pécs, mondotta, egy megtört életharcosnak még mindig elég tűrhető hely, különösen, ha valaki, mint ő, költői tehetséggel rendelkezik.

— Önéletrajzom elárusításából csak alig élhetek meg, mert nem minden vevő olyan gavallér, mint ön, tisztelt uram. Sokan alkudoznak, de velem nem lehet alkudozni. Ellenben elég jól fizetik az alkalmi költsézetet s a rögtönzések is gyakran találnak a törzsasztalok mellett csengő előismerésre.

— Ön tehát alkalmi költő is? Milyen körökből telik ki a klientélája?

— Méltóztatnék figyelembe venni, hogy én utazom, ugyszóván röpülő alkalmi költő vagyok. Házról-házra, küszöbről-küszöbre járok, hol be, hol ki — és tehetetlenségemet a nagyérdemű közönség rendelkezésére bocsátom. De meg kell vallanom, hogy nem is annyira a műveltnék nevezett körök azok, amelyek szellemi érdekeikért hajlandók némi anyagi áldozatokra, hanem inkább, hogy úgy tejezzem ki magamat, a szolgálati viszonyban álló körök. Ott uram, még van fogékonyosság a poezis iránt »ott vert gyökeret az erdőnek fája«, mint a költő oly szépen mondja. Igen uram, a szobaleánynál, ott, ott! . . . Elmondhatom, hogy e hölgyektől már egy, sőt két forintnyi díjazásban is részesültem.

— Hát aztán hogy áll a törzsasztaloknál való rögtönzés ügye?

— Hm, ez is csak olyan véletlen üzlet.

A magasabb politikai színház deszkáin most nevezetes események folytak le. Nagy Németország képviselőket választott; Franciaországban új kormány alakult s Olaszországban is új miniszterium alakításával bizott meg Umberto király egy *Fináli* nevű diplomatát. Nomen est omen: csak aztán a Fináli kísérlete ne legyen az olasz reformok sorsának — fináléja is!

Az élet színpadán pedig ezenközben egy egy nevezetesebb tragédia játszódott le. A biróság börtönnel sújtotta a meggazdagodás tiltott útjára tért gazdag embereket és még csak a »logika örök törvényei« szerint sem ítélezhetett egy szegény emberen, a kinek maniakus szenvedélyei vannak s mégis a felvilágosodottság, a népnevelés apostola egy a főváros közeli kisközségben. Aztán meg harcot vívott gyermekéért egy apa és egy anya. No meg egy színész nő lakásán játéklarangot fedeztek fel és a szegénykének most fél év alatt el kell hagynia a szép Budapestet.

Galiciában antiszemita zavargások is voltak e héten. Mint mindennek, a mi Ausztriában történik, e zavargásoknak is mi adjuk majd meg az árát. Mivel a galiciai izraeliták nálunk fognak keresni menedéket. Csak ha jönnek, legalább pénzt is hoznának magukkal! De a pénzből olyan kevés van ma mindenkinek!

Csak a *Madarász* József bátyánk választóinak lehet sok. Ezek azok a választók, kik

Az ember ráakad egy jókedvű társaságra, üdvözli humorral és természetesen kötött beszédben. Ez tetszik az uraknak, kellemes viszony jön létre, akad egy-egy apróság.

— És szabad kérdeznem, mennyire rug az ön egész jövedelme ebből a kiterjedt foglalkozásból?

— Erre nehéz felelnem, hiszen annyi függ a véletlentől. Egyszer azonban már fölmentem negyvenkét forintba egy hónapban. Ez szép volna, szép, de nem hiszi uram, hogy mennyire fogy Pécsen a pénz, hogy olvad az ember kezében.

Fölhajtotta a rum maradékát s ajánlotta magát. A másik asztalnál megismételte mondkáját:

— Bocsásson meg egy megtört életharcosnak . . .

De nem talált valami lelkes fogadtatásra. Hóna alá vette a táskáját és kisompolygott a vendéglőből.

Napirend 1898. június 26-án és 27-én.

Naptár: vasárnap, június 26. — Róm.-kath.: János és Pál. — Prot.: János és Pál. — Görög-kel. (jun. 14.) Elizeus. — Zsidó: Thamus 6. — Nap két 3 óra 49 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két délelőtt 11 óra 15 perckor; nyugszik 10 óra 36 perckor este. — Hétfő, jun. 27. — Róm. kath.: László. — Prot.: László. — Görög-kel. (jun. 15.) Anosz. — Zsidó: Thamus 7. — Nap két 3 óra 49 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két délelben; nyugszik 11 óra 16 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnomás 750. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hőemelkedés, száraz idő várható.

Zenekedvelők Egyesületének közgyűlése vasárnap d. e. 11 órakor a jótékony nőegyletben.

Népgyűlés vasárnap délután 4 órakor a gyárutca 7. szám alatt.

Műkedvelők Egyesületének színelőadása a színházban este 8 órakor.

— **(Személyi hírek.)** Báró *Fejérváry* Imre dr. főispán tegnap este a 8 órai gyorsvonattal Cilli, stájerországi fürdőbe utazott, hol hosszabb ideig fog időzni. — *Strauss* Adolf, a hirneves bolgár kulturtörténelmi író, a keleti Akadémia tanára, tegnap Pécsre érkezett, öcsöce, *Strauss* Béla cukorgyáros meglátogatására s ma éjjel Budapestre utazik.

— **(Halálozások.)** *Hubalovszky* Károlyné szül. *Kern* Mariska, életének 45-ik, házasságának 27-ik évében meghalt. Temetése holnap (vasárnap) délután 4 órakor lesz a

egy félszázadon át minden »polgári haszon« nélkül gyakorolták legszentebb — és ma már legjövödelmezőbb — állampolgári jogukat, mert az ötven év alatt soha egy krajcár választási költséget sem kaptak Madarász apótól. De meg is ünnepelték *arany-mandátumát* olyan ünnepséggel, a mely egyik fénypontja volt e hét eseményeinek.

Egyik fénypontja . . . pedig alig volt még egy. Csak az, hogy Ausztria határán egy új magyar falu látta e héten vendégeül a magyar királyt, a ki a Lajthán túli régi Brucknak és a Lajthán inneni *Bruck-Ujfalunak* a felvirágzására és barátságára üritette a vendéglátási lakomán a poharát.

E héten véget értek az iskolai vizsgálatok is. Egy-egy csapat érett ember lépett ki az életbe és sok száz és száz rázta le magáról az iskola porát, hogy a nyáron át vakációzzék és majd újra bekerüljön az iskolába — őszszel. És elérkezik nemsokára az ünnepélyes kapuzárás az iskoláknál, a lapokban pedig állandó lesz a nyár első felén az »Értesítő«-rovat, a melyben beszámolnak Magyarország egész tanügyének állapotáról.

Csak az a kérdés, elolvassa-e ezeket az Értesítőket — legalább harmadrészben — *Vlassics* Gyula közoktatási miniszter?!

Mert, hogy mindnyáját el nem olvassa, arra mérget lehet venni.

Kövágó Őrs.

Márton-utca 16. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét hétfőn délelőtt 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plebánia-templomban. — *Marek* Mária, dr. *Marek* Vencel, főtörzsorvos felesége, életének 53-ik, házasságának 18-ik évében elhunyt. Temetése hétfőn délután 4 órakor lesz a Báthori-utca 11. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmisét kedden délelőtt 10 órakor tartják lelkiüdvéért a ferencrendiek templomában.

— **(Zenekedvelők közgyűlése.)** A pécsi zenekedvelők egyesülete holnap (vasárnap) délelőtt 11 órakor tartja a nőgyelet termében évi rendes közgyűlést *Kardos* Kálmán orsz. képviselő elnöklete alatt. A közgyűlés érdekes tárgya lesz a zeneigazgató és titkári állások betöltése. A közgyűlés napirendje különben a következő: 1) Évi jelentés. 2) Évi számadás előterjesztése s a felmentvény megadása. 3) Elnök, alelnök, választmányi rendes és pótagok választása és a számvizsgáló bizottság kiküldése. 4.) Esetleges indítványok.

— **(A holnapi népgyűlés.)** A pécsi szociálisták holnapi népgyűlését, mely 4 órakor délután lesz a gyár-utca 7. szám alatt, tüntető körmenet nem előzi meg. Az egybehívók úgy tervezték, hogy a körmenetre a szigeti-külvárosban a »Korona« előtt, a budaikülvárosban a »Hétféjedelem« előtt történik a gyülekezés és onnan a Széchenyitérre, illetve a gyár-utca 7. szám alá vonulnak. A tüntető körmenet innen a ferencrendiek utcáján, a piactéren, irgalmasok utcáján, az országuton és a gyár-utcán át ment volna a népgyűlés helyére, a Tornacsarnok előtti térre. Azonban a hatóság a körmenetet nem engedte meg s a népgyűlés is csak a gyár-utca 7. sz. alatti helyiségben lesz megtartható s a bejelentett *Schmira* Károly, *Végh* József, *Szabó* József és *Nagy* József szónokokon kívül más nem beszélhet.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalnak házassalándók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyepárok nevei szerepelnek:

Holländer Henrik, baptista, Pécs — Oberndorfer Anna, rk., Pécs;

Vogl Adolf, rk., Pécs — Lizán Katalin, rk., Pécs;

Kremsz Károly, rk., Inota — Brenezik Mária, rk., Inota;

Ferencfi Ferenc, rk., Pécs — Kozma Ilona, rk., Pécs;

Past Konrád, rk., Pécs — Vidákovics Etelka, rk., Pécs;

Marusics Mihály, rk., Pécs — Dobi Anna, rk., Pécs.

— **(Évzáró ünnepély.)** A ciszterci rend pécsi r. kath. főgimnáziumának ének- és zenekara f. hó 28-án (kedden) d. u. 5 órakor

a tornacsarnokban tartja évzáró ünnepélyét. Műsor: I. rész: 1. Az innisfari harang Attenhofertől. Előadja a főgimn. énekkar. 2. A mit az Isten végzett. Irta Tóth Kálmán, szavalja Blaskovich Iván, VII. o. t. 3. Zengje ajkunk... Szerző Meiszner Imre, énekli a főgimn. énekkar. 4. Részlet »A portici némá«-ból. Irta Auber Ferenc. Hegedűn játsza Frank Rikárd V. és Raab Antal VII. o. t., zongorán kíséri Antoni Miklós, V. o. t. 5. Az alkony Kücken-től. Énekli a főgimn. énekkar. II. rész: 1. Stephanie-Gavotte Cibulkától. Előadja a főgimn. zenekar. 2. Magyar népdalok. Énekli a főgimn. énekkar. 3. Beriot: Concerto VI. Zongorakísérettel játsza Némethy József, V. o. t. 4. a szatócsok Bartalustól. Énekli a főgimnáziumi énekkar. 5. Vándor-dal Abt Ferenc-től. Énekli a főgimn. énekkar.

— **(Változás egy anyakönyvi kerületben.)** A m. kir. belügyminiszter Somogy vármegyében az istvándi-i anyakönyvi kerület székhelyét, az elnevezés megfelelő megváltoztatása mellett, Kálmáncsa községbe helyezte át, egyúttal a csuloki anyakönyvi kerülethez tartozó Homok-Szent-György községet a kálmáncsai anyakönyvi kerülethez osztotta be.

— **(Kik pénzváltásból élnek.)** Hogy a rendőrség ébersége néha milyen rafinált bűnös foglalkozásról ránthatja le a leplet, mutatja az a jó fogás, melyet tegnap este tett *Selényi* Antal, ügyeletes rendőrbiztos. A biztosnak már régebben feltűnt, hogy több idegen illetőségű parasztasszony lakik itt Pécsen, a kik két-három napra elutaznak, majd megint haza jönnek és semmi állandó foglalkozásuk nincs. Figyelemmel kísérte őket és megtudta, hogy kettő közülük tegnapelőtt a barcsi országos vásárra utazott. Tegnap este aztán a vonatnál, mikor megérkeztek, beinvitálta őket a rendőrségre egy kis barátságos beszélgetés végett. Természetesen, először egyik sem tudott semmit semmiféle bűnös manipulációról de jó két órai vallatás után a keresztkérdések sulya alatt megzavarodtak és beismerték a bűnüket. A bűnük pedig az, hogy pénzváltásból élnek, illetve a mit így család utján szereznek. Ugyanis egy-két forinttal és aprópénzzel a zsebükben, ellátogatnak a vásárookra. Ott kialakusznak egy-egy tárgyat; s odaadnak váltás végett a vevőnek egy forintost, gyakran ötöst is. Mikor az már pár hatost leolvasott a kezeikbe, türelmetlenül visszakerik a forintost és aprópénzzel fizetvén, sietve távoznak. Persze a már kezükbe olvasott egy-két hatos náluk marad, s a vásárolt portékán is tudnak s így megvan a nyereségük. S hogy mennyit összezsárolhatnak így egy nap alatt, mutatja az, hogy a barcsi vásáron egyikük nyolc, a másikuk pedig tizenkét forintot szerzett, a mi szép kis tiszta napi bevétel. A csaló

asszonyok egyike özvegy *Gothár* Andrásné, másika özv. *Molnár* Józsefné Sándor Eszter. Ez az utóbbi zalamegyei születésű. Átadják őket az ügyészségnek.

— **(A város házvételai.)** A budai-külvárosi ovoda részére megveendő Fingerhut-és Keresztkorcsma megvételét, valamint a Weidinger-féle ház megvételét a folyó hó 30-án tartandó városi rendkívüli közgyűlés fogja tárgyalni. A házvételket már a múlt közgyűlésnek kellett volna tárgyalnia, de akkor a városatyákat a helypénzszedési vita annyira kimerítette, hogy a napirend többi pontja elől elmenekültek s így nem voltak határozatképes számban a házvétel tárgyalásánál sem.

— **(Kizsebelt ember.)** *Lang* Rudolf, pécsi lakos, Szabolcsbányatelepen járván, ott az a kár érte, hogy a zsebéből kilopták a zseboráját láncsal együtt. Kárát bejelentvén a csendőrségnek, a nyomozás során elfogták a zsebelő tolvajokat *Gadó* József és *Pap* József, szabolcsbányatelepi munkások személyében, a kiknél azonban az órát nem találták már meg, mert eladták azt *Honig* Antal korcsmárosnak nyolc forintért. A tolvajok ügye a bírósághoz kerül.

— **(Nyári táncmulatság.)** A pécsi kereskedelmi ifjúsági kaszinó vigalmi bizottsága július hó kilencedikén saját helyiségében nyári táncmulatságot rendez. Belépti díj személyenként 50 krajcár, családjegy három személyre egy forint, három személyen felül egy forint ötven krajcár.

— **(Katonai hírek.)** Báró *Marsehall* Gyula pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli őrnagy, a honvéd központi lovas-iskola parancsnokává kinevezetett. — *Vajda* Vilmos dr. és *Spitzer* Ármin dr., pécsi 19-ik honvédgyalogezredbeli tartalékos segédorvos-helyettesek, a honvéd-orvosi tisztikar tartalék-állományában, 1898. július 1-vel kezdődő hatálylyal, segédorvosokká nevezettek ki. — *Balta* Béla alezredes, a honvéd központi lovasiskola parancsnoka, a budapesti első honvédhuszárezred parancsnokává nevezetett ki. Végül lovag *Allram* Lóthár, budapesti első honvédhuszárezredbeli őrnagy, a pécsi 8-ik honvéd-huszárezredhez áthelyeztetett.

— **(Véres boszu.)** Véres boszut vettek *Pfeffer* Antal, *Feig* József, *Török* János és *Török* Sándor, baksai legények, egyik társukon, *Marcali* Józsefen. Haragudtak *Marcali* a kit a korcsmából jövet gmelestek és botokkal agyba-főbe verték. Egyikük még mellbe is szúrta egy zsebkéssel, úgy, hogy most a szerencsétlen élethalál közt lebeg. A verekedő legényeket átadták a bíróságnak.

— **(Névmagyarosítások.)** *Schultz* Lajos és Imre kaposvári illetőségű, ugyanottani lakosok, vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel, Sósra magyarosították.

SÉTATÉRI KIOSZK

a város legszebb és legkellemesebb nyári helyisége.

Nyitva reggel 6 órától esti 10 óráig.

**Kitűnő reggeli-, uzsonna- és fekete kávé.
Tej, tejszín és aludttej.**

Oroszi-féle cukorkák és sütemények, fagyalt és jeges-kávé.

Littke-féle pezsgők, „Vlahov“ legkiválóbb gyomorerősítő.

**Sport-sör. — Pilseni-sör. — Pschorr-sör.
Hideg buffet.**

Ásványvizek poharanként.

— **(Merénylet a cirmos cica ellen.)** Egy szép asszony szép lányának van egy cirmos cicája. De a szép asszonnak és szép lányának irigyei is vannak, a kik többek közt a cirmos cicát is irigyelték tőlük. Tegnap este aztán az történt, hogy a cirmos cica estéli kirándulásából egy darab hússal a fogai közt tért haza. Mivel a cirmos cicát mindentől féltik, nosza elvették tőle a birtokába ismeretlen módon jutott húst, nehogy még ártalmára legyen. És a mint a húst figyelmesebben megnézték, valami zöldes port láttak rajta. Meg akarták mérgezni a cicát: erre a gondolatra jöttek mindjárt és nem volt nyugtuk többé. A cirmos cicát bezárták a szobába, ők maguk pedig a gyanus húst papírba csomagolva, neki indultak, hogy megnézzessék hivatalosan, hogy mi az a zöldség a huson. Csak-hogy már késő volt; a vegyelemzést végezhető patika be volt zárva. Node jött egy kis hivatalos asszisztencia és a cicájuk életéért remegő hölgyek felsengették a patikust a király-utca sarkán. Persze éjjeli tizenegy óra nem jó alkalom a vegyelemzésre s így annak megállapítása, hogy mi az a zöld por a huson, elmaradt; hanem a cirmos cica hánytatott kapott s — mint értesülünk — a körülményekhez képest teljesen jól érzi magát.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter Somogy megyében a szennai anyakönyvi kerületbe Boda Miklós segédjegyzőt, — a mesztegnyeibe Molnár József segédjegyzőt s a lakócsaiba Kerkápoly Lajos segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte

ki s ezek közül a lakócsai anyakönyvvezető helyett a házassági anyakönyv vezetésével és házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Mégmart ember.)** Podluzsányi Attila, hatvanéves, malom-utca 8. szám alatti lakost az ugyanott lakó Weisz Antal kapitány kutyája megharapta. Az eset a rendőrségnek bejelentetvén, Ludvig Ferenc dr. tb. főorvos kiment a helyszínére és a megsebesült embert megvizsgálta. A harapás nem súlyos természetű. A kutyát egyelőre otthon tartják megfigyelés alatt.

— **(Betörő csavargók.)** Sásdon Serdán Gáspár, ottani lakos házába betörtek és ötven forint értékű ruhaneműt elvittek. A betöréssel Jónás János és König Kovács István csavargókat gyanúsítják, kik többrendbeli lopásért most is körözve vannak.

— **(A biciklis tolvaj.)** A kerékpár az egész világon hódít, sőt már a tolvajok körében is nagy népszerűségnek örvend, amit az alábbi mulatságos történet bizonyít. Párisban néhány nap előtt a gazdag Ugon marquis-nétől az inasa, Recoquille György tizennyolcezer forintot lopott. Az eltulajdonított pénzzel felült a biciklijére és így a legdivatosabb módon akart üldözői elől elmenekülni. Marbiham felé hajtott, miközben nagyokat nevetett annál a gondolatnál, hogy a szegény rendőrök, akik már valószínűleg a személyleírását is közölték, az összes pályaudvarokon lesik, míg ő tizennyolcezer frankkal a zsebében vidáman taposa a pedált. Recoquille a tizennyolc darab ezres

bankjegyet gondosan egy kis dobozba tette és azt a gépre erősítette. Képzhetni rémületét, mikor az egyik állomásnál észrevette, hogy az értékes doboz utközben elveszett. Visszafelé hajtott és elég vigyázatlanul minden községben az elveszett tizennyolcezer frank után kérdezősködött. Csakugyan Marbihamban meg is találták a dobozt, de a polgármester nem az inasnak, akinek eltűnéséről az ujságokban olvasott, adta át a pénzt, hanem a rendőrségnek, amely Recoquillét azonnal letartóztatta.

— **(A somogy megyei közművelődési egyesület közgyűlése.)** A somogy megyei közművelődési egyesület tegnap tartotta Kaposvárott Tallián Gyula főispán elnöklete alatt közgyűlését. Az egyesület vagyona 10.735 korona. Tagdíjakból és kamatokból befolyt 1302 korona, ebből a dunántúli közművelődési egyesületnek 190-et, a magyar nyelvterjesztése és elsajátítása körül érdemeket szerzett lelkészek, néptanítók és tanulók jutalmazására 1100 koronát fordítanak.

— **(Uritőkök históriája.)** Krisztorics Nikola, bolgár kertész, olyan szép példány uritőköt termel, hogy nincsen szebb náluk a hetipiacon. Az idén azonban a legszebb példányai elvesztek s maga sem tudta, hogy hová és miért. Tegnap este aztán rajta csipett egy leánykát, a ki a három darab legszebb tököt el akarta lopni. Természetesen a rendőrségre kísérte a leányt, a hol kitűnt, hogy a megcsipett kis tolvajt Jardek Julcsának hívják és Jardek Gyula kádár tizenkétéves leánya. Vagy háromizben vitte haza a

katona, a halálmegvetéssel harcolt vitéz, mint egy gyöngelkű kis gyermek, sirva fakadt s már majdnem térdre ereszkedett a gróf előtt, mitől csupán annak hirtelen és dühtől rezgő hangon kiejtett nyers szavai tartották vissza.

— Jean! — kiáltott a gróf — dobjátok ki ezt a kalandort!

— A ki hozzám nyul, az a halál fia! — kiáltá René a felé közeledő szolgákra s fenyegetőleg emelte fel öklét. — Majd a gróf felé fordult, ki még mindig ott állt a folyosó korlátjára támaszkodva, valószínűleg azért, hogy René kidobtatásában gyönyörködhessek.

— Gróf ur! — mondá René — most távozom, de esküszöm önnek, hogy jogaimat, ha kell, a törvény útján érvényesíteni fogom! — s ezzel be sem várva a dühös-ködő gróf választát, hanyatt-homlok rohant ki a palotából. Lent a kapu alatt egy előkelő öltözetű urral ütközött össze, ki elég méltatlankodva morgott valamit René vigyázatlanságáról. A fiatal kapitány annyira fel volt háborodva a kiutasítása fölött, hogy miatta akár egész Páris összedőlhetett volna, a morgásra figyelmes lett s csak most látszott észrevenni azt az urat, kivel az imént oly gyöngédtelenül összeütközött. Egy percre találkoztak szemeik s Renének úgy tetszett, hogy látta már valahol ezt a hosszukás róka arcot, mely első találkozásuk óta oly mélyen vésődött emlékébe, hogy alig tudta azt elfelejteni s tán meg is szólította volna az idegent, — ki a Szent Helenai kastélyba tért be — de most annyira el volt foglalva saját gondolataival, hogy már néhány pillanat múlva nem is gondolt a találkozásra.

Az idegen pedig, ki egy pillanatra szintén megállt, hogy René után nézzen, nagy léptekkel sietett fel a

fordulva, mire a szegény Jean az ijedtségtől halálsápadtan rebegette:

— Kapitány ur, az ott fent nem a komornája a gróf urnak, hanem a méltóságos ur maga!

Alig ejtette ki az inas az utolsó szót, a fiatal kapitány félrelökte az utjából s néhány szökéssel — két lépcsőt is ugorva egyszerre — hirtelen fent termett a Szent Helenai gróf előtt s a futástól még lihegve kiáltotta:

— Gróf ur! . . . Atyám! . . . Az nem lehet, hogy engem, a fiát, mint egy kolduló vándorlegényt, mint egy közönséges csavargót egyszerűen kiűz a házából, anélkül, hogy meghallgatott volna.

— Alávaló, hazug kalandor! — kiáltotta a gróf mély megvetéssel — hogy merészel maga otromba hazugságaival tolnakodni?! Nekem nincs fiam.

Miközben a gróf ily durva modorban igyekezett alkalmatlan vendégétől megszabadulni, René e nem várt újabb támadástól meglepetten hirtelen szembe fordult a gróffal. Mindketten néhány pillanatig figyelmesen s érdeklődéssel szemlélték egymást. Szent Helena grófjának tettett az erőteljes, csinos külsejű fiatal kapitány, míg René alig birta palástolni feltámadó csalódottságát, mert az a dühében fektelenkedő kicsiny ember, az ő alamuszi tekintetű, szúrós szemeivel sehogy sem felelt meg annak az eszményképnek, melyet a rajongó lelkű kapitány magának atyjáról alkotott.

René leküzdötte a meg nem érdemelt sértegetés fölött feltámadó haragját s igyekezett minél szelidebb hangon felvilágosítani a gróft.

— Ön fiát Franciaországból történt menekülése alkalmával egy bizonyos Dousole nevű földművelő családnál

legszebb uritököket, vagy öt forint kárt okozva ezzel a tulajdonosnak. Az ügyet a bírósághoz teszi át a rendőrség, hogy úgy a fiatal tolvaj, mint orgazda szülei elvegyék méltó büntetésüket.

— **(Nincs esemény.)** Dombovári levelezőnk írja, hogy Tolnamegyében a közbiztonsági állapotok olyan jó lábon állanak, hogy ott az egész héten nem fordult elő semmi néven nevezhető esemény, még csak egy valamire való betörés sem. Dombovári levelezőnk ezt panaszkodva említi fel, mert ez az oka, hogy semmi szenzációról sem írhat; s ha az ő szempontját vesszük tekintetbe, mi is, ujságírók, sajnálhatjuk ezt az állapotot. Másrészt azonban ez az állapot a legörvendetesebb jelenség, mert a közbiztonsági állapotok szilárd állását bizonyítja az az, hogy a derék kakastollas legények jól tudnak vigyázni a rendre és csendre. Pedig éppen most a pesti lapok tele vannak rablásokkal, orvítamadásokkal és gyilkosságokkal, melyek Budapestet a legveszedelmesebb várossá teszik. A magyar királyi rendőri ész, erély és tapintat hátrább szorul tehát a magyar királyi csendőrség megett és csak ezen utóbbi dicsősége az igazi. Várbogyai *Bogyay* Vince csendőrszázados, a tolnamegyei csendőrszakaszokat is nagyrészt magában foglaló, pécsi csendőrszárny derék parancsnoka méltán lehet büszke az ő ügybuzgó és kötelességüket híven teljesítő csendőreire!

— **(Nincs többé telefonos kisasszony.)** Ezt a jelszót Amerikában adták

ki, de hire már általjutott az Oceánon is. Arról van szó, hogy egy automata-készülék lehetővé teszi, hogy a telefonozást kisasszonyok segítő keze nélkül is el lehessen végezni. A találmány olyan, mint a zongorabillentő, amely a telefonos szekrényhez van erősítve. Az elefántcsont gombra zérustól kilencig rá van írva minden szám. Ha valaki például a 67-es számú előfizetővel akar beszélni, akkor megnyomja a 6-os és a 7-es gombot. Ha szabad a vonal, csengetés hallatszik. A lecsengetés hasonló módon történik. Néhány amerikai városban már használják az új telefont. Nemsokára Kopenhága követi példájukat és száműzi a telefonos kisasszonyokat. A budapesti központi kisasszonyok ne féljenek, mert őket nem fenyegeti veszedelem. Az automata telefon ugyanis legfőleg csak ezer előfizetőre alkalmazható, tehát csak kisebb városokban lehetséges.

— **(Eltűnt tizes.)** *Deák* Anna, *Jan-kovich* szappangyáros cselédje, ma délelőtt egy százforintost váltatott fel. Mind tizest kapván érte egy boltban, a buzatéren egy bolgár kertésznek odaadott két darab tizforintost, hogy adjon érte aprópénzt. Adott is s mikor a leány, pár lépést eltávozva, megolvasta a pénzt, úgy találta, hogy csak az egyik tizesért kapott aprópénzt. A kertész viszont azt állította, hogy neki csak egy tizest adott a leány. Az ügy ilyen állapotában most a rendőrség feladata lesz kideríteni, kinek van hát igazsága!?

— **(Hamis ezüstforintosok.)** Mohács vidéke már hónapok óta el van árasztva

hamis ezüstforintosokkal. Hosszas nyomozás után egy egész hamisitóbandát fedeztek fel, amelynek legtöbb tagját le is tartóztatták. Ezek Vemenatz Szoko bezedeki földmives, Fischer Hermann moncstori ismert nagyvendéglős, Jundán Joco lacsuki vendéglős, Utycsanovics Száva sároki, Bertics Vászó, maissi, Szamitz Vászó kácsfalui és Popovits Cvetkó lipovai földmivesek. A hamisitványokat Vemenatz készítette feltűnő ügyességgel, a többiek pedig a vásárokon adták ki a hamis forintosokat. Még több letartóztatás is várható.

— **(A verseny minden téren.)** de legkivált a magyar hírlapírás terén bámulatos eredményeket idézett elő. Ennek köszönhető, hogy a magyar hírlap-irodalom Európában az első sorba küzdött föl magát. S a magyar lapok közt is vezet a Pesti Hírlap, közleményeinek bősége és változatossága, forrásainak gazdagsága, munkatársainak száma és elismert kvalitása tekintetében egyaránt. Hogy pedig napjainkban annyi a jól szerkesztett napilap, abban is nagy érdeme van a Pesti Hírlapnak, mely igen sok téren végzett husz év óta uttörő munkát s melynek minden új ötletét, újítását, tolyton utánolni igyekeznek a többi. Voltak és vannak azonban a Pesti Hírlapnak oly ötletei is, mint az előfizető-közönségnek nyújtott kedvezmények, melyeket még nem utánzott, mert nem utánozhat a sajtó többi része. Ilyen a Pesti Hírlap naptára is, melyet minden évben minden állandó előfizető ajándékkal kap s mely — mint a szerkesztőség velünk közli — a folyó év végén ismét többféle meglepetést fog hozni (sorsjegyek és új kedvezményekre való utalványok alakjában) azoknak, a kik a Pesti Hírlap előfizetése révén a naptár birtokába jutnak. S ennek a megszerzéséhez nem kell egyéb, csak hogy valaki több hónapon át szakadatlanul járassa a lapot a következő fél évben. Szolgál azonkívül a Pesti Hírlap az ő előfizetőinek minden hónapban egy kis praktikus jegyzék-naplóval. Azt már említeni sem kell, oly közismert tény, hogy a Pesti Hírlap nyújt ma legtöbb olvasni valót közönségének, mert egyik lap sem jelenik meg hasonló terjedelemben (naponként 20—24, vasárnapokon és ünnepeken 32—48 oldal.) Az is elismert dolog, hogy vezércikkeit a legkitűnőbb publicisták, tárcáit csupa elsőrendű jeles írók írják, rovatve-

hagyta, mely engem felnevelt s csak tegnap mondotta el nekem nevelőanyám . . . .

A gróf türelmét veszítve, harsány hangon közbeszólt:

— Uram! Végre is már meguntam az ön alkalmatlankodását s felszólítom, hogy keressen magának egy ostobább embert nálamnál, ki az ön képtelen meséinek hitelt ad. Engem úgy sem fogna soha állításainak valódiságáról meggyőződteni.

— De csak azt nem fogja tagadni gróf ur, hogy önnek volt egy csecsemő gyermeke, midőn Franciaországot elhagyta?

— Az én fiam még a forradalom s így menekülésem előtt meghalt.

René kétségbeesetten kapott lázban égő homlokához. Egy pillanatra nem tudta, hogy a gróf szavainak hatása alatt megőrült-e, vagy pedig nevelő szülői mondtak el neki — Isten tudná mi okból — egy kieszt regét?!

Mint a vízbefuló a szalmaszál után, úgy kapott René az egyetlen mentő gondolat után, mely lüktető, zavaros agyában hirtelen megszülemlett:

— Talán téved gróf ur — mondta szakgatottan — az öreg Dousolék fia halt meg a forradalom alatt, nem az ön gyermeke. Nevelő szüleim derék, becsületes emberek, a kik . . . .

— A kik mégis célszerűnek látják fiukat csalárd módon a Szent Helenai gróf családjába csempészni! — vágott szavába a gróf. De midőn meglátta azt a borzalmas hatást, melyet szavai a fiatal kapitányra gyakoroltak, a ki szinte kövé meredve, halotthalványan kapaszkodott a folyosó korlátjára, kissé szelidebben tette hozzá: Kapitány ur, ön katona volt s egy oly nemes ügyért küz-

dött, melyért egykoron én is sikra szálltam s éppen ez okból nem akarom azt mondani, hogy ön csal, annyit azonban határozottan mondhatok, hogy ön az, akit félre vezettek, megcsaltak!

— De amit Dousolené nekem mondott . . .

— Az elejétől végig merő hazugság!

— De nevelőanyám megmutatta nekem azt az ingecskét, a melyben kereszteltek s melybe a grófi címer van himezve, megmutatta nekem anyám arcképét s atyám Szent Helena grófjának, hozzá intézett leveleit — mondta René kétségbeesetten.

— Fiatalember! Ön valóban szánalomra méltó s úgy látszik, hogy nevelőszüleinek lelkiismeretlen hazugságai elvették az ön helyes gondolkozó képességét. Nem gondolt ön arra, mielőtt hozzám jött, hogy mily könnyű most ily zür-zavaros, háborus időben olyan családi ereklyék birtokába jutni.

— Nem! Az lehetetlen! A jó, öreg Dousolék nem képesek ily gyalázatos tetre!

— Az az ön dolga kapitány ur, hogy miként gondolkodik nevelőszülei felől, azt azonban természetesen fogja találni, hogy én csak nem tűrhetem el szó nélkül, hogy engem azok a derék földmivelők egy ilyen nagy fiúval ajándékozzanak meg.

— Tehát ön végleg elutasít gróf ur! Óh atyám! Gondolja meg jól, mit tesz. Lehet, hogy az ön körülményei nem engedik meg, hogy engem ismét családjába fogadjon, de talán higgadt megbeszéléssel lehetne módot találni az akadályok elhárítására. Nem kívánok az ön vagyonából, nem vágyodom fényes nevére, csupán atyai szeretetének egy parányáért esedezem! — s a viharedzett

metői, belső munkáltsái a legkipróbáltabb hírlapírók. Előfizetési ára pedig akár a legkisebb lapé: havonként 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr., mely a kiadóhivatalhoz (Budapest, V., Váci-körút 78.) címzendő, honnan mutatványszámokat is lehet kapni. Aki pedig a Párisi Divat című elsődrendű és fényes kiállítású heti divatlapot is jártni kívánja, az a Pesti Hírlappal együtt előfizetve, épen féláron rendelheti meg, (vagyis fél évi 4 frt helyett 2 frtért.)

Legszebb brilláns és gyémánt ékszerek, uri és női aranyláncok, legszebb és legfinomabb arany és ezüst órák, ezüst evőkészletek és disztárgyak finom arany karlancok és jeggyűrűk, uri, női gyűrűk, brilláns, opál, korall és granát nyakfűzerek, francia szalon, iroda és ébresztő órák, előnyösen diszes kiállításban csakis

Schönwald Imrénél

Pécsett

szerezhetők be.

Valódi berndornfi chinaezüst és párisi christofle féle ezüst ékszerek és disztárgyak gyári áruk mellett.

Művészet, irodalom.

☉ **A műkedvelői egyesület által** holnap (vasárnap) a színházban előadandó „Parlagi Jancsi” című énekes vigjáték egyik próbáján alkalmunk volt meggyőződni, hogy *Bogyó* Alajos remekelni fog az ő tanítványaival; mert a műkedvelőknél már meg szoktuk, hogy elrecitálják szerepeiket, egy kissé mozognak a színpadon jól-rosszul, délcegen vagy félszegen, az már mindegy és megvan a műkedvelői előadás; míg ellenben a „Parlagi Jancsi” próbáján azt láttuk és hallottuk, hogy nemcsak a szerepeiket tudják, hanem azt hibátlan magyaros hangsúlyval mondják el s az alakokat pedig jelesül és jellemzetesen kidomborítják. Szóval, élvezetes előadást várhatunk s hiszszük, hogy közönségünk sietni fog meggyőződést szerezni e jóra való, nemes törekvésű fiatal egyesület működéséről és támogatni fogja a jó célt, miért e lelkes ifjak fáradságát, a múzeumnak létrehozatalát. Mint halljuk, *Rácz* Gusztó is ki akar magáért tenni, mert felvonásközi zenéjével több új darabot fog bemutatni a színházi közönségnek.

T a n ü g y.

☐ **(Ezredévi gyümölcsfák ültetése.** Az ezredévi gyümölcsfa-ültető bizottság, mely állandóan és szorgalmasan működik, felhívást intézett a tanítókhoz és a lelkészekhez a gyümölcsfa ültetés érdekében. Gyűjtsenek cseresznye, meggy- és szeder-magvakat, a melyek hirtelen felásott helyre elvethetők s csekély ápolás mellett, hetenkénti egyszeri öntözés után három hét múlva kikelnek. A szeder előbb szitán áttörendő és a mag vízben megmosandó. A bizottság felhívja a községi előjárókat is, hogy a gyümölcsfa-ültetés nemes eszméjét pártolják.

Közgazdaság.

☐ **A vetések állása.** Junius hó második harmadában az időjárás túlnyomólag esős és részben viharos volt. Az ország több vidékén sűrűn fordultak elő erősebb záporok, itt-ott felhőszakadás és ebből keletkezett árvizek, helyenkint pedig jégeszések is, minek következtében a növényzet fejlődésében részben megakadt, részben azonban károsodott is. A kőd az ország nagy részében ismét gyakori volt s mert a levegő különben is tulnyirkos volt, a káros elősídiék, főképp a rozsda és üszök,

sűrűbben s nagyobb területeken mutatkoztak. A rozsda az ország nagy részében a gabona levélzetén, az üszök pedig a buza és árpa kalászaiban jelentkezik; így tehát a sűrű és tulságos esőnek leginkább az lön a következménye, hogy a káros paraziták az ország több vidékén erősebben fölléptek. Minthogy továbbá az időjárás ezen káros elősídiék fejlődését előmozdította, több helyen panaszoknak a gazdák amiatt is, hogy kivált a megdől vetéseken a rozsda már nemcsak a gabona leveleit, hanem részben a gabona szárát s egyes esetekben a gabona kalászeit is megtámadta. A meg nem dől vetéseken, amelyeknek területe jelentékenyen nagyobb a megdől vetések területénél, a vetések levelein sok helyen jelentkező rozsda még számbavehető kárt nem okozott. Meg kell jegyezni azonban, hogy a rozsda hatását a mag beéréséig nem igen lehet teljes biztossággal megállapítani. A gabonaneműek ezidő szerinti állása még mindig megfelel a közepes átlagnak s minthogy a buza és rozs az ország nagy részében már nagyon is előrehaladott állapotban van, sőt helyenkint érik s továbbá, mert az időjárás is szárazabbra fordult, remélni lehet, hogy az őszi termés-hozama a bekövetkezett aratással nagyobbára kielégítő, helyenkint még jó közepes is lesz. A tavaszi kalászosok fejlődésében a már fentebb említett káros körülmények befolyása alatt több helyütt szintén némi visszaesés észlelhető — kivált a föllépett s terjedő rozsda miatt — de mert helyenkint javulást is lehet megfigyelni, ezért a megelőző jelentésben foglaltakkal nagyobbára most is megegyezik. A kapás növények fejlődését az esős időjárás előmozdította; de viszont a gaz is nagyon elterjedt benne. Megjavultak a késői kapások is általában, a kapálás azonban az idén a rendes munkánál több időt igényelt, mivel sokkal több kukoricát, itt-ott répát és burgonyát is vetettek a termelők s mivel a gaz is nagyobb mértékben lépett fel, mint más rendes esztendőben. Sok kárt okozott az eső a lekaszált s renden fekvő takarmánytelékekben, nevezetesen a Duna jobbpartján és részben az alföldi vármegyékben, ahol az anyaszénának is jelentékeny részét kilugozta a tulsok csapadék. Szórványosan tehát már minőségileg jóval gyengébb minőségű lesz az anyaszéna még a múlt évinél is. Összefoglalva az ország mezőgazdasági állapotát, konstatálni lehet ugyan, hogy az utóbb lefolyt változó és részben kedvezőtlen időjárás (kivált junius hónap 16. és 17-e) az ország több vidékén jelentékeny kárt okozott, viszont azonban az is bizonyos, hogy ahol az idő kedvezőbb volt, ott a növényzet is megfelelőleg előbbre haladt: és így országos átlagban a termesztések ugyszólván nem változtak.

TAVIRATOK.

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Kuba szigetén partra szállott amerikai csapatok — Londonból érkező távirat szerint — kimerültek és élelmiszerek hiányában szenvednek.

Madridban holnap nagy jelentőségű minisztertanács lesz.

— **A királynak nincs vakációja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti táv-

irata.) Ő felsége ma folytatta a szemlét a bécsi helyőrség felett; tegnap délután pedig hosszabb kihallgatáson fogadta Bánffy báró miniszterelnököt és Fejérváry báró honvédelminisztert.

— **Az új olasz kormányelnök.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Rómából jelentik, hogy a király Visconti Venostát bizta meg a kabinetalakítással.

— **Német választási zavargás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Heilbronnban a városház előtt nagy néptömeg tüntetett Hegelmayer választása ellen. A katonaság közbelépett s szétszórta a tüntetőket, miközben számos sebesülés és letartóztatás történt.

— **A hálás románok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Robesan bukaresti polgármester a román királynak köszönetet mondott, a miért a nemzetnek 1838-ban megnyilatkozott kívánságait teljesítette. A király az üdvözlő levélre meleg hangú táviratban válaszolt.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, június 25.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszi: 8.89; júniusra: —.— — *Tengeri,* júliusra: 4.48; őszi: 5.03. — *Rozs,* őszi: 6.77. — *Zab,* őszi: 5.82.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 361.50 — Magyar hitelrészvény: 398.25 — Államvasut: 363.80 —

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi június hó 25. napján tartott hetivásárán.

Az áruk métermázsanként számíttatnak.

Buza új 11.50 — 12.—; kétszeres ó 10.—10.50; rozs új 9.—9.50; árpa őszi 6.—6.20.; tavaszi —.—.—; új —.—.—; zab tavaszi 7.—7.05; búkköny —.—.—; kukorica új —.—.—; kukorica ó 5.70—6.—; széna 1.—1.50; szalma 90.—1.—.

Kínátat: gyenge, mintegy 230 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Ház eladás.

A belvárosban és a központ közelében — egy 10 szoba, 3 konyha, 3 kamara, nagy pincze és egyéb mellékhelyiségekből álló —

egy emeletes ház

igen előnyös fizetési feltételek mellett szabad kézből, mérsékelt áron eladó.

Bővebb értesítést a kiadóhivatal ad

Gazdasági kötélárak,

zsinegek, sodrony- és kenderkötelek, tömlők, valódi fehérruha-kötelek, hevederek, torna-szerek, függő- és Lawntennis-hálók mindig készletben vannak s **olcsó** áron kaphatók

Gipsz József

kötéláru-üzletében

Pécssett, belv. II. ker. országút 47.

Üzlethelyiség változtatás!

Ifj. BUDAY

disz-festő és festék kereskedő

Pécssett, Perczel-utca 2. sz. Löwy-palota.

Ajánlja a legujabban áruba bocsájtott kiváló Angol mosható padló mázát kemény és puha parketta és deszka padló beeresztésére, ezenkívül dúsan berendezett raktárát dörzsölt olajfestékek, ugyszintén minden szoba és diszfestészeti munkálatokhoz használható száraz festékek, valódi Angol hintó-mázak, minden fajta fény és padló mázak, olajok, Brunolin, a legjobb bőr és politur-lak, aranyozó-firnisz és bronz-tinktúra, festő- és mázoló-ecseteket és mindennemű facat-festékeket házak bemeszelésére.

Egyuttal ajánlja magát templom és szoba disz-festészeti munkák átvételére, valamint mázoló és fényező munkák elkészítésére helyben és a vidéken.

Lakás: József-utca 35. sz.

Legjobb szer poloskák, ballhák házi bogarak, moly, a házi állatokon levő élősködők ellen stb. stb.

Kapható Pécssett:

Hirschler Mór főraktár
Alt és Böhm
Berecz Károly
Clemente Antal
Dobszay Antal
Eizer János
Gyimóthy Gyula
Herdlein Lajos
Hollósi Adolf
Klobucsár Mihály
Karres & Geltsch
Lang Herman fia
Lehner János
Markus S.
Mautner Mór
Molnár János
Mitzky Mór
Póth Gábor
Praindl Gyula
Reeh Vilmos özv.
Reinfeld A.
j. Rézbányai János
Schäffer Adolf
Schäffer Andor
Sperl Vilmos
Spitzer Jakab
Spitzer Sándor fia
Spitzer R.
Simon János
Wallerstein R. utóda
Weber Ferenc
Wertheimer Ch.

Pécs-Bányatelep:

Königstein M.
Gebhardt István
Grosz L.
Bar.-Szabolcs;
Pollák Gábor
Bonyhád:
Ermel Adolf
Straicher Benjamin
Dombóvár:
Kacs Kovics Jenő
Pauncz Samu és testv.
Spitzer Imre
Burger Ede
Német-Bóly:
Kann Lipót
Szigetvár:
Fried Dávid
Holm Jakab
Oscodál Gusztáv
Szalay József
Bar.-Szent-Lőrincz:
Gebauer Tivadar
Engel Vilmos
Szulok;
Fried Zsigmond
Berger József
Villányon:
Gyimóthy Jákó
Weingoldner Rudolf
Vörösmart:
Thury Dénes gyógyysz.
Barcs:
Dorner J.

Zacherlin

kitünő hatása. Ugy öl — mint semmi más

szer mindennemű férget és ennél fogva az egész világon híres és keresett. Ismertető jelei: 1) az elzárt üveg, 2) a »Zacherl« név.